

ŽIVOT ...

NĚKDY je dobré se zastavit a zamyslet nad životem.

Můj přítel otevřel zásuvku prádelníku své manželky a vyndal z ní balíček zabalený do hedvábného papíru. Nebyl to ledajaký balíček, ale balíček s krásným spodním prádlem. Odhodil papír a prohlížel si hedvábí a krajkou:

„ Toto jsem jí koupil, když jsme byli poprvé v New Yorku. Od té doby uběhlo asi 8 nebo 9 roků. Nikdy si to neoblékla. Chtěla si to nechat na zvláštní příležitost. A teď , myslím, přišla ta chvíle.“

Přiblížil se k posteli a položil prádlo k ostatním věcem, které chtěl poslat do pohřebního ústavu. Jeho žena právě zemřela. Když se ke mně otočil, řekl :

„ Neschovávej nic na zvláštní příležitosti, každý den, který žiješ, je výjimečný. „

Pořád myslím na jeho slova, protože změnila můj život.

Dnes čtu daleko víc než předtím a uklízím daleko míň. Sedím na své terase a vychutnávám přírodu bez toho, abych si všímal plevele v zahradě. Strávím víc času se svou rodinou a se svými přáteli a méně času v práci. Pochopil jsem, že život je sbírka zkušeností, kterou je třeba chránit.

OD nynějška nic neschovávám. Používám denně svoje křišťálové skleničky. Když se mi chce, obléknu si svoje nové sako, když jdu nakupovat do supermarketu. I svoje oblíbené vůně používám vždy, když mám na to chuť, nenechávám je na svátky. Věty jako „jednoho dne...“ zmizely z mého slovníku. Když se to vyplatí, chci věci hned a chci je vidět, slyšet, vnímat a chci je dělat.

Nejsem si celkem jistý, co by byla dělala manželka mého přítele, kdyby byla věděla, že tu už zítra nebude.

„Zítř“ – slůvko, které bereme až příliš často na lehkou váhu.

Myšlenka, že by byla ještě šla na večeři do čínské restaurace, se mi velice zamlouvá, čína byla totiž její oblíbené jídlo.

To jsou ty všechny malé, neudělané věci, které by mě velice rušily, kdybych věděl, že jsou moje dny sečteny. Znervózňovalo by mě, kdybych už neměl vidět přátele, se kterými jsem se chtěl ještě „jednoho dne“ potkat. Znervózňovalo by mě, kdybych nenapsal dopisy, které jsem chtěl „jednou“ napsat. Znervózňovalo by mě, kdybych neřekl dost často své milé, jak ji mám rád.

Teď už nepromeškám nic. Nic, co může přinést radost a úsměv do mého života, neodsouvám a neschovávám na pozdější dobu. Říkám si, že každý den je něčím zvláštní. **Každý den, každá hodina, každá minuta jsou něco výjimečného...**